

Hvem er så de her dårlige betalere? Det er ifølge kommunikationschefen hos Experians RKL særlig personer i aldersgruppen 20-40 år, der er ramt, og midt i den her krisetid er det jo også en sårbar alder, for det er i 20-40-års-alderen, at vi enten er i gang med at tage en uddannelse eller vi er i gang med at stifte en familie. Måske er nogle også allerede ved at afslutte et forhold og er på vej ud i en skilsmisse. Det er her, de store beslutninger tages, og der investeres enten i en ny lejlighed, en bil, eller i forberedelse til et nyt familiemedlem eller måske en ny lejlighed, fordi man går hver sin vej.

Krisen har gjort, at vi ikke kun har at gøre med borgere, der i forvejen er socialt og økonomisk dårligt stillede, nej, det rammer også middelklassefamilierne, f.eks. ved en skilsmisse, hvor de pågældendes livssituation bliver ekstremt sårbar, økonomien bliver forringet, og det bliver meget svært at få tingene til at hænge sammen.

Hvad betyder det så reelt, og hvor stort er problemet, kan man så spørge? Krisen og tendensen peger på, at mange borgere og familier kommer til at sidde med en livslang gæld, og vi ved, at øget gæld giver forringet livskvalitet, frustration, dårligt selvværd og meget mere. Det skaber også ofre, fordi det påvirker de nærmeste, det påvirker børnene, som risikerer en social stigmatisering. De har ikke de samme muligheder som vennerne, de har også, kan man mildest talt sige, dårlige rollemodeller i form af forældre, og i og med at de heller ikke får nogen økonomiundervisning i skolerne længere, så kender børnene faktisk heller ikke så meget til økonomi generelt. Det er, som det lyder, en reel og en ond, negativ cirkel, man bliver sat i.

Derfor er det også nødvendigt med den her offentlige rådgivning, fordi vi som samfund er forpligtet til at hindre, at så mange borgere som muligt havner i en økonomisk gælds-krise. Vi ved, at der er sket en forbedring, hvad vilkårene for gældssanering under konkurslovens § 197 angår, men det er bare ikke nok. Vi skal også forebygge. Vi skal faktisk tænke lidt ligesom et lyssignal, og med dette forslag prøver vi faktisk at tænke lidt i den retning. Vi skal hjælpe dem, der prøver at gå over for gult, men især også dem, der prøver at gå over for rødt lys. Det er nødvendigt via offentlig gælds-rådgivning at gøre borgerne opmærksomme på, hvordan det er mest hensigtsmæssigt og sikkert at gå over gaden.

Enhedslisten fremhævede den manglende viden om hele området. Det er vi fuldstændig enige i. Der er ikke nok viden om det. Det blev også fremhævet fra Dansk Folkeparti, at det ikke er skatteborgerne, der skal betale det her, men det er heller ikke hensigten, for det foreslås i beslutningsforslaget, at det skal være låneudbydere, der har de her høje årlige omkostninger i procent på deres låneprodukter, der skal være med til at betale den her gælds-rådgivning.

Kl. 22:00

Konkret foreslår vi, at låneudbydere med låneprodukter med årlige omkostninger på over 16 pct. skal betale 1 promille af deres samlede udlån til den offentligt drevne gældsordning. Populært sagt: Er man en del af problemet, bør man også være en del af løsningen. Det er det, der er hensigten med det her.

Jeg vil også fremhæve, at socialt ansvar både gælder virksomhederne og staten, og jeg vil her også gerne lige fremhæve nogle enkelte ting, i forbindelse med hvad der er blevet sagt. Ministeren fremhævede i sin tale, at der allerede er en del initiativer i gang. Det er også fint, at der er nedsat en arbejdsgruppe, selv om vi ikke rigtig kender tidsperspektivet for den her arbejdsgruppe. Det er også fint, at der er afsat 16 mio. kr. til frivillig gælds-rådgivning via satspuljen, som skal målrettes de socialt udsatte grupper. Men man kan også sige, at for at kunne få en bid af den her kage og kunne få lov til at få del i de her midler fra satspuljen, skal man nærmest være sat fra hus og hjem og nærmest være havnet i en psykisk krise. Fra ministerens side blev det også fremhævet, at der også er nogle skilt-ningsregler vedrørende den årlige omkostningsprocent.

Så alt i alt mener ministeren, at der er en del initiativer i gang, og det er der også, men som sagt er det bare ikke nok. Det er ikke nok. Især vil jeg her fremhæve ministerens afsluttende re-plik, som jeg synes er ret tankevækkende, fordi den også fremhæver, hvad det er for et problem egentlig, vi står over for. Der blev afslutningsvis sagt, at der altid har været mennesker, der er registreret som værende i gæld. De kan bare gå til en bank. Ja, sådan kan man jo også godt se på det, men man kan måske også godt spørge: Er der nogen løsningsforslag, er der nogen steder, vi kan lade os inspirere af? Som en del af de tidligere ordførere har været inde på, har bl.a. Sverige jo med stor succes brugt offentlig gælds-rådgivning faktisk siden 1994.